

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 191 / 18. ročník

Vítěz měsíčního
bodování

Že naše družiny mají bohatou vlastní činnost, dokazuje mimo jiné i tato fotka. Zde se družiny Viků a Medvědů vydaly na zříceninu Brničko.

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci únoru roku 2007.

Slovo šéfredaktora

Únor utekl jako voda a na sklonku prvního březnového týdne se vám dostává do rukou další, již 191. číslo Březové kůry. Najdete v něm, jak si můžete přečíst již na titulní straně, vše, co se v šavanských lovištích událo v únoru. Na akce to byl měsíc bohatý, jak dokládá mimo jiné i tato Březová kůra. Jako šéfredaktor jsem jen rád, aspoň jsem nebyl postaven před otázku, co s volným místem... Spíše naopak. Únorové vydání bude zařazeno spíše mezi ty silnější, minimálně posledního ročníku.

A co v tomto čísle najdete? Kromě vzpomínek degandawidy na **Svojsíkův závod**, které následují hned na další stránce, si můžete přečíst zápisy z **družinových výprav**. Škoda jen, že medvědi nesplnili úkol napsat zápis z víkendové akce, takže jedna z mála celooddílových akcí nebude v tomto čísle zastoupena... (A když si to moje maličkost uvědomila, bylo už pozdě žádat někoho jiného o napsání; protože já sám, ačkoliv bych to rád napsal, jsem se nemohl účastnit celé akce.) O to hojnější budou ale zápisy z dobrovolných aktivit, které v únoru proběhly: **Fantasy**, **horolezení**, **běžkování** a **Indiánský den**. Kritiku a chválu poslední jmenované aktivity nám poslali dokonce až Brna z Hvězdy Severu, za což jim patří dík. Velký prostor bude věnován **družinovým stránkám**, kde se dozvíte o fungování všech našich družin: **VIKŮ**, **Medvědů**, **Kaňat** a **Koniků**. Mimo ně se taky dozvíte, že existuje i klan Horského lva, který snad po dlouhé odluce se opět probudil k životu a po dlouhé zimě začíná opět vystrkovat dráčky a činit se. Protože skautský rok se přehoupł do druhé poloviny, začíná se nám blížit další tábor, a tak si osvěžíme paměť **vzpomínkou na tábor minulý**. Tajemný **–rjb–** se zdá, že už se probudil naplno, a tak opět přinesl nevidané materiály, které jsem se až pomalu bál zveřejnit, aby nevyvolaly zmatek a chaos v oddíle! Z oddílové činnosti nemůže chybět ani výsledkový servis v podobě únorového **bodování** a **bodového menu**, včetně několika dalších postřehů z činnosti. Dozvíte se také, co jste si vybrali za **dobrovolné aktivity** na měsíce březen a duben. Protože je záměrem ohnivců mít vykorálkované všechny štíty všech 13 rodových symbolů, dostal se do tohoto čísla konečně článek o **korálkovaných štítech**, který z minulého čísla nějakým, i mě záhadným způsobem, vypadl. Na konec se dozvíte opět něco ze zálesácké praxe, která je zaměřena na **uzlování**, a taky se pobavíte nad **stránkou zábavy**.

Nakonec bych se rád zmínil o třech věcech. Jedna z nich je **dodržování termínu uzávěrky** dalšího čísla. Jsem celkem rád, že se vcelku úspěšně daň daný termín dodržet, přesto bych byl ale rád, kdyby se to dařilo na plných sto procent. Víím, že to někdy prostě z technických důvodů nejde, a pokud už se tak náhodou stane, byl bych rád o tom informován, abych případně mohl „držet“ místo. Jinak se může stát, že do hotové Kůry se již článek prostě nevejde. Druhou věcí je pár připomínek pro (ne-) pravidelné přispěvatele: Jak již jsem se zmiňoval, časopis má jednotný formát. Proto bych byl rád, aby tento formát byl dodržován. Pokud nevíte, jak tento formát vypadá, zkuste nalistovat jednu z loňských Březových kůr, která vyšla zhruba v půlce roku. Zde jsou popsány jednotlivé styly. Pokud jste líní toto udělat, můžete mi poslat mail a já vám rád zašlu šablonu, a budete to mít v podstatě bez práce. Poslední má dnešní poznámka se týká korespondenční adresy: moje adresa je michkraus@gmail.com, moji starou adresu na seznamu raději nepoužívejte, může se stát, že z ní zapomenu vybrat případné příspěvky, což by byla škoda.

Pokud jste to dočetli až sem, pak vám už nezbyvá než popřát pěkný kulturní zážitek ze 191. čísla Březové kůry

TATEYOPAH

Slovo Degandawidy

Svojsíkův závod 2005 – obhajoba úspěchu

Kung-fu lakros

V minulém BK jste měli možnost zavzpomínat na úspěšnou cestu naší hlídky Svojsíkovým závodem 2003 a tentokrát se můžete ponořit do událostí o dva roky později. V roce 2005 se náš oddíl Trojka Shawnee opět rozhodl zúčastnit se tohoto skautského měření sil a také se na to řádně připravit. Družina složená z ostřílených borců jako Drak, Mauglí, Ječmen a Netopýr byla doplněna novými tvářemi jako Helča, Martin a Pavel a dál se přidali dorostlí členové Běďa a Sběroš. Tahle parta začala pracovat na přípravě už někdy koncem roku 2004, takže snaha o úspěch tu rozhodně byla praktná.

Okrsní kolo SZ se v roce 2005 konalo na Skaličce, čili jsme byli prakticky domácí tým a mimo naše Áčko, složené z již zmiňovaných opor, za nás startoval ještě jeden tým složený z náhradníků a dalších Šavanů. Bylo to v sobotu, 14. května a pokud mě paměť (a fotky) neklame, bylo tenkrát krásné jarní počasí a u klubovny na Skaličce se sešlo celkem 9 dívčích a 12 chlapeckých hlídek (z toho dvě startovali mimo soutěž). Naše týmy měly čísla 116 a 122. Závod byl připravený ve svahu nad pravým břehem řeky Sázavy a trať tak byla fyzicky docela náročná.

Po samotném závodě následovaly obvyklé poráženecké řeči a na louce u klubovny všichni blbnuli podle libosti. Pamětníci si možná vzpomenu na Kung-fu lakros prováděný Martinem a Ječmenem (a snad

Mauglí, Martin a Ječmen se usmívají před vyhlášením výsledků krajského kola

nejlepším časem 03:01:56 suverénně zvítězila.

*Okrsní kolo, 14. 5. 2005
Mauglí přebírá ceny*

ještě někým), při kterém jsme se váleli smíchy. Odpoledne příjemně plynulo, až došlo k slavnostnímu vyhlášení výsledků. Chvilu napětí... Náš druhý tým skončil s časem přes 5 hodin na skvělém 6. místě, přičemž od bronzovou pozice jej dělilo jen nějakých 5 minut! Rozestupy na prvních dvou místech však už byly obrovské. Druhý Skalák měl na třetí Lišáky z Bludova náskok hodinu a deset minut a přitom druhému Skaláku nadělila naše hlídka ještě další hodinu odstup a s jednoznačně

Gratulace k vítězství a celá vítězná hlídka, krajské kolo SZ 2005

První krok byl tedy učiněn a čekalo nás krajské kolo. Spolu s námi tak postoupil Skalák, kterého zřejmě úspěch v okrese motivoval a stal se tak pro krajské kolo nejvážnější konkurencí. To samotné se konalo 18. 6. 2005 v Týně nad Bečvou. Počasí bylo opět nádherné a terén opět těžký – trasa byla v kopcích kolem hradu Helfštýn. Po závodě vládla opět na loukách u místní skautské základny pohodička, kterou vystřídalo napětí při vyhlásování výsledků. Obávaní soupeři z Poutníků Olomouc, kteří nám předloni v kraji pořádně šlapali na paty, skončili tentokrát „až“ třetí a bylo tak jasné, že pohár pro vítěze pojede do Zábřeha. A naštěstí jsme jej i letos vzali my. Skalák skončil opět druhý, i když tentokrát „jen“ o 22 minut. Do celostátního kola jsme však postupovali my!

I letos před celostátním kolem vrcholila závěrečná příprava, protože všichni členové hlídky rozhodně nechtěli nechat nic náhodě. Poslední „soustředění“ proběhlo v Rovensku dva týdny před samotným velkým finále. To se konalo v Lanškrouně, takže to nebylo daleko a opět šlo o parádní akci, kde člověk potkal spoustu skautů. Byl zde navíc bohatý doprovodný program, o jehož velkou část se postarala právě naše Trojka Shawnee. V sobotu 1. října ráno to všechno vypuklo. Měli jsme startovní číslo 15 a na trať za nás vyběhali Drak, Bédá, Helča, Martin, Netopýr a rádce Mauglí. Organizátoři tentokrát připravili zajímavé disciplíny jako raft nebo oprava kola. Což byl jeden z důvodů k opětovným poráženeckým řečem po závodě. A naštěstí opět zbytečným, protože v neděli 2. října na náměstí

Ječmen a holky z Wataki Jablonec

Jdeme si pro bronz - finále SZ 2005, Lanškroun

v Lanškrouně vystoupala naše hlídka podruhé na bronzový stupínek ve finále SZ. Druhý skončil již trojnásobný vítěz SZ Dolní Dobruč a ze zlata se poprvé radoval domácí Lanškroun.

Šavani tenkrát v Lanškrouně opět dali o své Trojce vědět a udělali skvělou tečku za několikaměsíční snahou dokráčet k úspěchu. Nezbyvá než zнова poblahopřát, pocvhálit a doufat, že náš oddíl na své slávě díky svým členům neztratí ani v budoucnu.

Stopař

Družinová výprava

Sešli jsme se před 8:45 na Valové, kde jsme se sešli s Medvědy, kteří jeli stejným směrem, čili na Brničko. A protože jsme my vlci byli jen tři, tak jsme se k nim přidali a jeli jsme společně. Do Brnička jsme dojeli bez problémů a dále jsme pokračovali pěšky na zříceninu. Mezi tím se vydal Dušan s Honzou pro vodu na oběd. V pohodičce jsme vyšli na zříceninu – nikam jsme nespěchali. Po cestě jsme si dali pár poplachů a tak jsme nahoru došli asi za hodinu, za tu dobu jsme se i párkrát vyfotili. Když jsme došli nahoru, tak jsme si chvilku odpočali a začali „blbnou“ – hrát hry a podobně. Nakonec jsme strávili nejvíc času u Hutututu, a tím pádem jsme měli celkem dost zranění, ale nic vážnějšího. Dále jsme vařili oběd. Počítali jsme, že nám zabere mnoho času a tak jsme začali celkem brzo. Po spolupráci všech členů se k ohništi dostalo dost suchého dřeva (asi 15 minut J) a tak „jsme“ – Helča, my ostatní jsme sháněli dřevo a nebýt Dušana, tak tam dřevo na topení shání ještě teď, PS: já hledal „špejle“ na špíz, což byl náš oběd. Kromě špízu jsme měli ještě čínskou polévku (a ne jednu). Po možná půl hodině jsme donesli dost dřeva na chvíli topení (1 : 1 -> suché : živé). Dále se Dušan ujal her a já s Helčou (spíš HELČA se mnou) jsme vařili a kuchtili oběd. Po obědě jsme si odpočali a potom jsme si šli zahrát velkou bitvu na hrad (tak velká nebyla). Když jsme skončili, tak jsme byli všichni unavení, promočení potem a uběhání, a tak jsme se odsunuli do Brnička, odkud jsme chtěli dojet autobusem domů. Rozhodli jsme se, že pojedeme ze zastávky U tří líp, kam jsme došli s 20-ti minutovým předstihem. Na zastávce jsme však zjistili (zase Helča, já sem se sekl o hodinu, kdo si to má hlídat), že poslední autobus jel před půl hodinou a tak jsme se rozběhli vstříc zastávce Rozcestí. Nakonec, po dlouhé a úmorné cestě jsme přišli dvě minuty před příjezdem autobusu. Nakonec jsme šťastně dojeli do Zábřeha, kde jsme si dali rozchod.

Netopýr

Rodová samoobsluha

Tentokrát jsem se rozhodl pojmut družinovou výpravu trochu jinak. Protože se svojsíkův závod nezadržitelně blíží a my jsme se ještě nic neučili, náplní naší výpravy bylo učení.

Sraz byl v 8:30 na klubovně. Odtud jsme se odebrali „ke křížku“ kde jsem čekal já. Potom co jsem zjistil, že chybí Karel a Tomáš jsem začal vysvětlovat pravidla orientačního závodu v lese, který jsem s Bédou připravil ještě před začátkem výpravy.

Jako 1. na trať vyběhl Vláška, který se však nějak ztratil a našel pouze 4 kontroly. Ale zato byl nejrychlejší-22 minut. Jako druhý vyběhl Grizzly, 10 minut po něm Lišák a trať měl uzavírat Šmodrch, který si dělal také velké ambice na vítězství. V tom však dorazil Karel, že čekal na klubovně. Vyběhl tedy hned po Šmodrchovi. Protože by to trvalo moc dlouho a rozhodlo by to plán, zastavil jsem Karla na 5. kontrole a posbírali jsme lístečky. V tu chvíli měl Karel 5 kontrol z 6. Posbírali jsme tedy lístky a vydali se na klubovnu kde už probíhal turnaj v Magic.

Potom jsme si zahráli asi 2 hry BANGU a jednu hru Osadníků z Katanu. Osadníky vyhrál Běda, který hrál opět za bílou barvu a vypadá to, že bílá je šťastná. Jako 2. jsem byl já, 3. byl Šmodrch a 4. Vláška. Poté jsme uklidili a začali se rozcházet. Na klubovně potom zůstala ještě skupinka dobrovolníků vedená Šmodrchem, a zahrála si Magic. Akce skončila kolem 12 hodiny.

Výsledky orientačního závodu:

1.místo-Šmodrch-12 kontrol z 12, čas-25 minut

2.místo-Lišák-11 kontrol z 12, čas-37 minut

3.místo-Grizzly-11 kontrol z 12, čas-39 minut

4-5.místo: Vláška-4 kontroly z 12, čas 22 minut

Karel závod pro nedostatek času nedokončil.

Myslím si, že se výprava podařila. Příště jen kdybychom byli všichni nebo se alespoň Tomáš omluvil

DRak

Aktivita fantasy

Na fantasy jsem nedělal žádnou mohutnou kampaň. Přišli Běda, Netopýr, Kája, Laďa, Tomáš, Gryzli, Šmodrch. V této komorní atmosféře jsme si mohli vybrat svoji činnost. Prohlídli si pár obrázků a zahráli Hexagony. Nejvic času jsme ale věnovali algoritům pro herní editor světů WIII. K tomu jsem připravil shrnutí: Spínače jsou propojení hry a jednotek v ní s nějakou „nadpřirozenou silou“ = spínači programátora. Konkrétně v editoru pro w3 nemusíte být žádní programátoři, abyste mohli vytvářet jednoduché „zásahy z vrchu“... třeba nechat vyrůst les nebo tak něco. Další texty budu psát opravdu drobným písmem, abych to trochu nadupal.

Základem každého spínače je událost, podmínka a činnost. Událost je to, co řekne, kdy se má provést činnost a podmínka ukazuje na to, co musí být splněno, aby se činnost splnila. Jako příklad k lepšímu pochopení uvedu příklad, ve kterém se hrдина nesoucí náramek vznešenosti přiblíží ke zloději:

Událost: **___ Jednotka : A unit comes within 100 of Zloděj 0001 <gen>**

// Dosah 100 znamená, odchylku v souřadnicovém systému mapy. Když podržíte v hlavním modulu kurzor myši na nějakém bodě, vpravo dole máte //napsáno, na jaké jste souřadnici... od toho můžete přibližně odhadnout, kolik je 100. Ještě se vrátím k výkladu této události. Jestliže nějaká jednotka //vejde do dosahu zloděje, pak se pokračuje dál na podmínku.

Podmínka: **___ Náramek vznešenosti = item-type of (item carried by (tiggering unit) of type (náramek vznešenosti))**

//V podmínce se porovnává A=B; A je Náramek vznešenosti; B je předmět, který nese „tiggering unit“... Jestliže ona „tiggering unit“ má onen //předmět „náramek vznešenosti“ v inventáři, pak se A = B a program může přistoupit k provedení činnosti.

Činnost: **___ Předmět – Remove (item carried by (tiggering unit) of type (náramek vznešenosti))**

// Činnost se zakládá na příkazu odstranit předmět. Je potřeba dál určit, který předmět se má odstranit. Nejjednodušší je zakončení //,of type (náramek vznešenosti)“: Z toho je zřejmé, že zmizí náramek vznešenosti. Dál je potřeba vysvětlit pojem „tiggering unit“. O to se pokusím //v následujících řádcích.

Výklad pojmů:

„tiggering unit“ = reakce na událost... v případě, že je událost založená na činnosti některé jednotky, tato jednotka je pro zbytek spínače „tiggering unit“. Například když se nějaká jednotka přiblížila ke zloději, tak se z ní stala „TU“.

„picked unit“ Abyste získali picked unit, musíte si ji nejprve nadefinovat. Nejčastěji to děláte v činnosti skupina jednotky – činnost pick every unit in unit group and do action. Jakmile seberete jednotky třeba v oblasti (units in region – oblast si musíte vytvořit v hlavním modulu), tak se tyto jednotky stanou „picked unit“. Alternativně lze sebrat třeba „units of type owned by player“, kde pouhým přeložením zjistíte, co to dělá.

„target unit“ Je méně používaná reakce na činnost. Pro nás bude stačit, když budeme vědět, že je to cílová jednotka.

Tenhle nejzákladnější výklad by vám měl posloužit k základní orientaci. Mnoho se naučíte jen zkoušením a pohybem v editoru. Taďy najdete základní slovní zásobu a přidám vysvětlení několika spínačů. V případě kladné odezvy na tento článek můžu jít trochu hlouběji.

Zápis jako **Zloděj 0001<gen>** znamená, že tato jednotka je jedinečně označená.

Chat message je reakce na to, co hráč napíše do okna pro chatování.

Time elapsed je velmi oblíbená událost, kdy se od začátku hry začíná počítat čas a spínač pokračuje po vypršení této doby.

Periodic event činnost proběhne vždy po uplynulé době... např. every 5 seconds of game time ... každých 5 sekund se stane činnost spínače.

Comment je čistě programátorská pomůcka. Když máte hodně rozsáhlé spínače a potřebujete se v nich vyznat i v budoucnu, tak si je můžete okomentovat. Ve hře se tyto komentáře nijak neprojeví.

If then else vyjadřuje specifickou podmínku pro určitý spínač. Jestliže je splněna podmínka tak proved' činnost, jinak (jestliže podmínka není splněna) udělej činnost (činnost může být i „Do nothing“, což znamená nedělat nic)

Spínač – Run způsobí, že se proběhne spínač, aniž by potřeboval událost a když událost má, tak ji přeskočí. Umožňuje i přeskočit podmínku (ignoring condition) a může spustit spínač, ve kterém je obsažen (Spínač – run (this tigger)). !!! Tento spínač je velice zrádný. Zkuste si představit spínač bez události a bez podmínky, ve kterém je obsažena činnost vytvoř draka a projed' sám sebe. V praxi se vytvoří drak a vlastně v tu samou chvíli se vytvoří další drak a další a další, a tak se vytvářejí tak dlouho, dokud nezaplní operační paměť (což jim v tomto případě trvá zlomek sekundy) a nespadne program. Kdyby ale mezi vytvoř draka a projed', bylo čekej 10 sekund, tak by se každých 10 sekund vytvořil drak a hra by normálně fungovala. Tady dávejte pozor na pořadí. Kdyby byl spínač vytvoř draka – projed' tento spínač – čekej deset vteřin, tak by se k tomu čekání nikdy nedostal a výsledek by byl návrat do Windows... případně do nějakého jiného OS... abych někomu nekřivil. Já vám přeji úspěšnou tvorbu a nějak se s tím poperte.

SLOVNÍK

Action... činnost
 Add... přidat
 Carried... nesený
 Come ... přijít
 Containing... obsahující
 Corpse... mrtvola
 Create... vytvořit
 Display... ukaž
 Elapsed... uběhlý
 Entres... vstoupí
 Event... událost
 Every... každá
 Face unit... dívat se na jednotku
 Face... tvář
 Fog... mlha
 Group... skupina
 Hide... skrýt
 Change... změnit
 Issue... vydání
 Item... předmět
 Leaves... opustí
 Message... zpráva
 Nothing... nic

Order... příkaz
 Owned... vlastněné
 Periodic... opakující se
 Pick... vzít
 Picked... sebraná
 Point... bod
 Random... náhodný
 Region... oblast
 Remove... odstranit
 Run... běžet
 Run... proved'ť
 Set... nastavit
 Sleep... spát
 String... řetězec znaků
 Target... cílová
 Type... typ
 Unhide.. odkrýt
 Unit ... jednotka
 Variable... proměnná
 Visibility... viditelnost
 Wait... čekat
 Wake up ... probudit
 Within ... na dosah

TARZAN

Bratrstvo bílé stopy

1. – 4. 2. 2007

Letošní zima sice nebyla tak bohatá na bílou sněhovou peřinu, jako ta loňská, přesto jsme se nakonec rozhodli opět vyrazit do ráje běžkařů v Jizerských horách. Jeli jsme tentokrát jen tři lyžaři – Tateyopah, Stopař a Apsi ze Zlína. A už jsme se všichni opravdu těšili, běžkování v Jizerkách je prostě paráda. Šestihodinová cesta do Tanvaldu ve čtvrtek odpoledne opět uběhla docela příjemně, pořád jsme povídali o všem možném. V Tanvaldu na nádraží na nás už čekala Štěně a jeden místní rover (tuším, že se jmenoval Ondra, tak ho tady tak budu nazývat), kteří nás odvedli k místní základně. Byla to bývalá horní stanice bobové dráhy, takže nejenže to bylo pořádně do kopce, ale šli jsme ve sněhu lesem, ani žádná vyšláplá pěšina tam nebyla. Kdykoliv jsme se tedy později dostávali do našeho příbytku, byl to vyčerpávající výkon a tepla a sucha u kamen jsme si pak dvakrát víc vážili.

Piti s Tateyopou u značky na Smědavě. Pro srovnání Ohiyesa na stejném místě loni. Sněhu letos bylo opravdu málo.

Po našem příjezdu jsme tedy nejdřív zatopili v kamnech, potom uvařili čaj a nad mapou jsme se Štěnětem začali plánovat, kam zítra vyrazíme. Dohodli jsme, že spolu se Štěnětem a Pitim vyrazíme z Josefova Dolu. Rozloučili jsme se s Ondrou a Štěnětem, ještě chvíli povídali a pak už zalehli, protože nás ráno čekalo brzké vstávání.

Tateyopah s Apsim u liberecké radnice

V pátek ráno volala Štěně, že s námi bohužel nemůže vyrazit, protože má něco se zády, tak jsme se ve Smržovce potkali alespoň s Pitim a z Josefova Dolu jsme za mírného mrholení vyrazili. Nejdřív nás čekalo nepříjemné stoupání neprotazenou cestou, ale od chaty Peklo už byla stopa upravená rolbou a jelo se pěkně. Vyjeli jsme nahoru ke kiosku Knajpa, kde jsme si oddychli a pak pokračovali sjezdem k chatě na Smědavě. Protože nás celou dobu provázelo mrholení, docela jsme uvítali teplou restauraci, kde jsme si dali čaj a polívku a mohli jsme se alespoň trochu usušit. Ze Smědavy jsme se obloukem s mírným stoupáním vrátili opět ke kiosku

Knajpa a v tomto úseku už Tateyopah docela solidně zvládal techniku bruslení, která se později v podstatě stala hitem naší běžkařské výpravy.

Apsi v sobotu zlomil hůlku.

U Knajpy se s námi rozloučil Piti, který jel domů do Jablonce a my se vrátili stejnou cestou do Josefova Dolu a odtud vlakem na naši základnu do Tanvaldu. Dnešní výprava nebyla moc dlouhá, protože na večer jsme plánovali návštěvu aquaparku v Liberci, na kterou jsme se po loňsku všichni opravdu těšili. Mně osobně se letos v aquaparku líbilo ještě víc, i když jsme bohužel nedostali do malé výřivky s parádně teplou vodou, která byla pořád obsazená. Každopádně tam bylo parádně a zpět do Tanvaldu jsme dorazili až kolem půlnoci. Bohužel za docela silného deště. Ráno jsme tedy vstali až docela pozdě a odsunuli záměr urazit v sobotu 50 km na orlí pero. Naštěstí už nepršelo, takže jsme se po drobných peripetích dostali do místního horského střediska Bedřichov, odkud je spousta pěkných lyžařských tras.

Já s Apsim jsme ještě zpočátku lyže mazali, aby nám to líp jelo, ale Tateyopah už byl docela zapálený do bruslení, takže nemazal vůbec. Tento den jsme si dali okruh k druhému kiosku a zpět do Bedřichova, tedy něco přes 20 km a na parádních tratích jizerské magistrály jsme se pomalu do bruslení začali vpravovat všeci. A začalo se nám to opravdu líbit. Domů do Tanvaldu jsme dorazili opět za tmy a na neděli jsme naplánovali opět ježdění kolem Bedřichova, i když času nebylo moc, protože odpoledne jsme už jeli domů.

Ráno jsme tedy předali Ondrovi chatu, v Jablonci u Štěníte jsme si nechali naše batohy a natěšení vyrazili do Bedřichova. Apsi si půjčil navíc od Štěníte lyže,

aby mu ro líp jelo (a dobře udělal, byl pak k neutržení). Dnes už jsme nemazali vůbec, protože jsme chtěli především bruslit. A taky jsme bruslili. Dnešní osmnáctikilometrový okruh jsme zvládli v (pro nás neuvěřitelném a rekordním) čase nějakých dvou hodin, ale hlavně jsme si to opravdu užili. Mrzelo nás, že už musíme domů, ale v nejlepším se má přestat a o to víc se můžeme těšit na další rok.

Odpočinek někde v hloubi Jizerských hor. Byl odtud pěkný výhled až na Ještěd.

U Štěníte jsme si vyzvedli batohy, vrátili lyže, snědli jí buchty, pak jsme ještě nakoupili v Tesco zásoby na cestu domů a vyrazili k nádraží. Cesta domů taky proběhla moc příjemně (snad i Apsimu, který jel až do Zlína) a tak tedy nazývá,

než ještě jednou dodat... Za rok určitě zase.
Stopař

Horolezení

Jak vypovídá (možná trochu zavádějící) název, další aktivitou měsíce února bylo lezení po horolezecké stěně v Zábřezě. Já sám jsem byl zvědav, čím nás zábřežská lezecká stěna překvapí a dlužno dodat, že překvapila. První překvapení byla změna otvírací doby, takže původně plánovaná aktivita na čtvrtek musela být přesunuta až na pátek, což ale naštěstí nezabránilo TATEYOPAHovi, Netopyřovi, Bédovi, Vládovi, Smodrchovi, Lišákovi a Grizzlymu, aby se pokusili o nějaký výkon na lezecké stěně. Jako návštěva se k nám přidal ještě Absi, který byl ten den také u nás v Zábřezě.

Je svatou pravdou, že první krůčky nebývají jednoduché. Na vlastní kůži se o tom přesvědčili někteří mladší účastníci, když se jim zpočátku nedařilo zrovna moc úspěšně vylézt ani ty nejlehčí cesty. Ale jak šel čas, postupně se dařilo víc a víc a tak většina z nás si na svůj štít může připsat první pokořenou cestu.

Protože jsme nebyli jediná návštěvníci stěny, TATEYOPAH brzo ztratil kontrolu nad tím, komu se daří víc a komu míň, a tak jsme neorganizovaně okupovali zadní část tělocvičny, kde byla jedna víceméně kolmá, poměrně jednoduchá stěna. Ti odvážnější a zkušenější se občas vydali na výlet do převisu na ke stropu, odkud ale většinou padali jak dobře uzrálé hrušky do matrací na zemi, protože síly v takto obtížném terénu ubývají mnohem rychleji než na kolmé stěně.

Bohužel, tím, že někteří neměli úplnou výbavu (hlavně pořádné boty na lezení), stala se pro ně většina cest (společně s ne zrovna valnou fyzičkou – vzpomeňte si na tábor na shyby – skoro přesně tohle totiž na stěně potřebujete...) nelezitelných a tak se uchýlovala k lenošení, což mě trochu mrzelo. Ale byla to dobrovolná akce pro vás, takže jsem nikoho do stěny příliš nenutil. Navíc síly ubývaly rychle...

Asi po hodině a půl lezení jsme se rozešli domů. Příště zas!

Abeceda lezení

Zde uvedu několik základních bodů k lezení na stěně, ale i v přírodě.

- Jediné, co opravdu z vybavení potřebujete, jsou lezecké boty, tzv. lezačky. Bez nich to jde opravdu špatně, jak jste se mnozí přesvědčili. Pokud uvažujete o lezení trvale, je to první věc, kterou bych doporučil ke koupi: Cena není zas tak vysoká, dají se sehnat v ceně kolem 1000 Kč, pokud budete mít štěstí, tak i levněji...
- Lezení je záležitost celého těla, ne jenom síly (i když ta je velmi důležitá). Většina „rozumných“ cest se dá vylézt bez nějaké zvláštní síly tím, že si osvojíte základní techniku. A tu si osvojíte jak jinak, než pravidelným tréninkem. Bohužel, pokud nelezete dostatečně často (z mé zkušenosti minimálně 1-2x týdně) velice rychle si odvyknete. Pak jsou na denním pořádku situace typu: „Proč já dneska tu cestu nevylezu? Vždyť minule to šlo...“
- Pokud uvažujete o tom, že začnete jezdit lézt i ven, je nutné tomu přizpůsobit vybavení, hlavně o jistící prvky, které na cvičné stěně zpravidla nepotřebujete.

TATEYOPAH

Indiánský den

V sobotu 17.2. se v Zábřehu na Moravě konal Indiánský den. Hvězda Severu si nemohla tu akci nechat ujít. Přijeli jsme už v pátek a spali jsme na Rudolfově. Místo akce bylo tamtéž, takže jsme se nemuseli přemisťovat. Indiánský den začal v 9:00. Rozbalily se korálky a kůže a všichni se pustili do rozet a jiných korálkovacích technik. V průběhu korálkování si občas někdo plnil nějaká Orlí pera (vyprávěj báje, vyprávěj o kmenových rostlinách,...). Za nedlouho se rozjela také soutěž ve střelení z luku. Jeden člověk střílel a ostatní zatím korálkovali a nebo si mohli vyrábět sněmovní roucho. Najednou se ve dveřích objevila nějaká paní a říkala, že jí máme dát své zápisníky, a že ona nám do nich něco namaluje. Této možnosti jsme snad asi všichni využili. Když nám paní přinesla namalované kresby, nechtěli jsme ani věřit, že jdou indiáni tak hezky namalovat. Šmoula navrhl, že si musíme nechat namalovat jeden obraz do klubovny a zarámovat ho. Než jsme toto dořešili, už se volalo, že se venku staví týpí. Šli jsme se podívat, jestli ho i my v HS stavíme dobře. Potom si někdo mohl vyrobit leginy z deky. Ostatní stále korálkovali. Už bylo půl třetí a my už bohužel museli jít na vlak.

Na této akci se mi líbilo to, že při korálkování tam byl alespoň jeden člověk, který nám byl schopen poradit při nesnázích. Dále se mi líbila různorodost činností. Když někoho nebaví korálkovat, tak měl možnost se věnovat dalším aktivitám. Byla tam velká spousta vzorů, ať na rozety nebo na pásky. Přečetl jsem si i pár článků a dozvěděl jsem se něco dalšího o indiánech. Jestli bude ještě někdy něco podobného, tak si takovou akci rozhodně nenecháme ujít.

Napsal Martin Čalkovský – Jestřábek

Stopa Horského Lva

Jak jistě víte, v šavanském kmeni vznikl klan starších bojovníků, kteří se zabývají indiánskou tematikou – Horský Lev. Tvoříme ho my – Martin, Dráček a Mlčím. Všichni tři jsme se rozhodli začít a splnit ohnivecký a wagamedský kurz, to ovšem obnáší výrazné zlepšení a výuku ve všech směrech, snad to zvládnem J.

Rozhodli jsme se, že uděláme nějakou akci, protože jsme se již dlouho neviděli. Tak jsme se domluvili, že se sejdeme v úterý 20.2.2007 v Rájci. Určitě se ptáte, co jsme dělali v Rájci – odpověď je jednoduchá – každý, kdo jel někdy autem, či na kole tím směrem, všiml si, v jakém stavu je okolí silnice. A tak jsme vzali plastové pytle a Martin, já a Věrka (s autem – na odvoz odpadu) – Drak se omluvil ze zdravotních důvodů - a dali jsme se do čištění a vybírání a shrabování a cpaní do pytlů J. Odpad jsme dokonce třídili na plasty, kov a zbytek (jako třeba lopaty, řízky a podobně J). Vyčistili jsme silnici od Rájce až po zatáčku u Zvole a celkem jsme nasbírali 6 pytlů odpadu a pet lahví. To vše jsme odvezli do Zvolského „centra tříděného odpadu“ a rozešli se do svých domovů...

Takže až někdy pojedete tím směrem, vzpomeňte si na nás a pokud byste někdy měli chuť něco po cestě vyhodit, nedělejte to a schovejte si to pro nějaký koš....byla tam totiž strašná zima J

za klan HL Sg. Mlčím

Družinová stránka Káňat

Indiánský den

Dohodli jsme se na schůzce, že na indiánském dni budeme nejpčetnějším rodem a získáme cenu o které se zmiňoval Mičkinikwa. Bohužel rod vlků nás předstihl a my nic nedostali, ale přesto nás tam bylo celkem hodně a někteří naši členové (například Kája) si začali dělat roucho a to se cení. Dále si tam splnili orlí pera spousta lidí (například Béd'a).

Rodová samoobsluha

S družinou jsme se rozhodli, že strávíme Rodovou samoobsluhu učením na Svojsíkův závod a jak se řeklo tak i bylo. Sešli jsme v 8:30 u klubovny. Vyčkali jsme ještě 5min. a pak jsme vyšli do přírody určovat azimut. Šmodrch byl nejlepší. Po té jsme šli do klubovny a tam jsme si něco zahráli a asi v 11:30 jsme šli domů. Myslím si, že členy tato akce bavila a budeme se těšit na další akci, která nás připraví na Svojsíkův závod.

Klady:

Spousta našich členů si splnila množství orlích per a myslím si, že na 67. sněmu bude co udílet.

Některým našim členům už nevadí, že se připravujeme na Svojsíkův závod a pilně se už učíme.

Zápory:

Tomáš už dva týdny nepřinesl tabulku s bodováním i když jsem ho o to prosili.

Karel by se měl zlepšit s chováním a neurážet členy naší družiny, ale i oddílu.

Karel si měl za trest připravit program a čekáme na něj už tři týdny a pořád prohlašuje, že jeho naplnění programu by byl karetní hra Bang.

Grizzly by se měl naučit zatápět v kamnech, je to důležité, poněvadž je topič.

Grizzly by si měl připravit na družinovku nějaké hry, protože ho o to DRak požádal.

Šmodrch by měl nosit na družinovku kroj a šátek na sobě a ne v teleti.

Všichni (kromě Bédi a DRaka) by se měli zlepšit v chování na družinovkách a respektovat svého rádce.

Béd'a by si měl připravovat více her na družinovky, protože má funkci hemík.

Béd'a

Družinová stránka Koníků

Během února došlo při vedení schůzek k malé změně – objevil se Cestovatel, který se ujal důležitého úkolu – připravuje pro koníky nejrůznější hry, čímž vydatně pomáhá Mičkinikwovi při vedení schůzek.

V únoru také Koníci naplno pokračují v bodování a daří se jim získávat bodíky za nošení oddílového trika, které už mají skoro všichni (až na Davida s Petrem), kteří jsou v družině sice teprve od ledna, přesto se však zapojili do družinové činnosti s velkou aktivitou. Také ostatní členové jako Mirda, Javor, Evík, Top, Orel, Váša stále aktivně pokračují, jen je trochu škoda, že jsme už celý měsíc neviděli jednoho z nejmenších – Milana...

Koníci měli i v únoru díky Mičkinikwovi i Cestovateli pestrou činnost

Orel při odklizení dřeva před klubovnou

– vyzkoušeli si (kromě jiných věcí) udělat z rukou sedátko pro přenos raněného, na kterém se nosil Top, naučili se první 3 body skautského Desatera, které zatím nejlíp zvládají Mirda, Evík a Javor (ostatní ještě s menší nebo vydatnější pomocí), pomáhali odklízet dřevo před klubovnou, přičemž se nejvíc činili Petr, David, Javor, Evík, Orel, Mirda a Top a nakonec i Váša, kladli pasti na myši řádící na půdě klubovny (dokonce ani jeden z Koníků si nechytil prst do pastičky), a zvládli nejméně 6 znaků Morseovky.

Nástěnka Koníků na klubovně

Všichni už také mají KPZ a Javor, Evik, Mirda a Orel mají i svoje deníky. Navíc se všichni Konici snaží získávat body na „Cestě Koníků“, která by je měla dovést až k vlčáckému slibu...

Kromě toho Konici sbírají razítka do svých sbírek, které se jim jistě pomalu rozrůstají; Javor a Evik už také některá razítka měnili za odznaky.

Vašek, Mirda, David a host Ká při úklidu dřeva před klubovnou

Nejmenší – Top, Evik a Javor také při práci nezůstali pozadu...

Stránka Viků

Tak a je tu další měsíc a s ním i další článek o vlčích. Začal bych asi jako vždy o činnosti družiny. Moc novinek není, protože činnost zůstává stejná, i když se čím dál víc věnujeme semaforu není to moc vidět. Dále jsme si zahráli pár her a zkusili něco nového. Pár posledních družinově s námi byl i Cestovatel, který vymyslel moc pěkných her, které se celkem ujaly. Moc mi pomohl ať už těmi hrami, či tvorbou šifer a jinými prostředky a proto mu teď zde velmi děkuji a jsem rád, že se zapojuje do družinové činnosti a pomáhá nejen nám, ale i Mičkinikwovi. Dále je tu pár špatných zpráv, ale jak se říká nikdy není tak zle, jak by mohlo být. Nejhorší zprávou je odchod Rysa a Býčka a proto sháníme nové členy a tímto vás všechny prosím, jestli máte v okolí někoho, kdo by chtěl chodit do oddílu, tak aby někdy zašel na naši družinovku (pondělí 16:30). Další špatnou zprávou je odstěhování Honzy, který nyní bydlí v Bmíčku, kde jsme také byli na družinové výpravě o které se dovíte v této Březové kůře. Tak z činnosti družiny by to bylo vše a teď něco z akcí (z pohledu naší družiny).

První
akcí měsíce
byla Výprava
na konec
světa, kde
jsme jeli na
chatu
v Olšanských
horách na akci
jsme byli
pouze dva Já a
Honza. Akce
povedená

(hlavně noční hra) a jak již skoro vždy ji
musím pochválit (zvláště oběd), jen mohlo
být trochu víc sněhu -> vedení příště
objednat alespoň 0,5 m. Dále to byla dobrovolná akce Fantasy, kde jsme debatili
s Tarzanem o všem možném i nemožném, zkusili jsme si tvorbu map do počítačové
hry Warcraft III a potom jsme si zahráli i Hexagony. Dále to byl Indiánský den, tam
se nás sešlo hned několik, tak jsme si zkusili korálkování a mnoho jiných věcí jako
lukostřelba a tvorba rouch. Vše je zdokumentováno televizí Zábřeh TVZ na adrese
www.tvz.cz.

Honza - jediný člen Viků na akci

Netopyr

Medvědi

Tak je za námi "Měsíc hladu", a já se zase pouštím do psaní družinové stránky. Na klubovnu, jak všichni jistě dobře víte, nám dovezli dřevo, a tak bolo třeba ho uklidit. Tento úkol vyfasovali převážně Kaňata a myslím, že se ho zhostili znamenitě. Samozřejmě jsme je v tom nenechali samotné, a kdo o tom věděl a měl ruce a nohy, snažil se alespoň trochu pomoci (všichni se přece chceme hřát na klubovně u kamen).

Na rodovkách jsme se snažili proniknout do tajů skautské historie. Pravda, daleko jsme neprošli, ale snaha byla. Když jsem se jednoho nejmenovaného člena zeptala, co udělá, když ho přistihne bouřka na širém poli, kde mimochodem stoj jeden osamělý strom, padla kosa na kámen. Onen nejmenovaný člen by se totiž rychle utikal skryt pod strom (já osobně to nedoporučuji, pokud ovšem netoužíte po sebevraždě typu škvarek :-)

Mimochodem taky nedoporučuji pít z potoků, řek apod., kde se pasou krávy, ovce a jiný dobytek.

Na rodové výpravě jsme byli společně s Vlky na bývalém hradě, teď už zřícenině - na Brničku. Do autobusu jsme nastoupili na Valové. Bylo nás 5, a když se k nám připojili vlci, nás bylo 7 statečných, ale hned v příštích okamžicích se naše řady rozrostly o Erika a Honzu, kteří se k nám přidali až na bus stop v Brničku. Cestou na zříceninu nám do kroku hrála dechovka a pod nosy se nám linula zabijačková vůně. Pak jsme vyslali posly (Dušana a Honzu) pro vodu, dali si pár poplachů a už jsme byli nahoře. Tady jsme si zahráli na zombíky, a potom následovala "neškodná" hra s čísly, kde jsme se s Erikem vzájemně zmrzačili (Erik měl bouli na hlavě, já zase rozražený Ret). Potom jsme začali připravovat oběd - čínská polévka a jako druhý chod - rač-niči.

Moje ponaučení: polévky není nikdy dost a nudle nejsou nikdy dost dlouhé. Ražniči se nám krapet připálilo, ale nikdo si nestěžoval. Zatím :-)

Mezitím, co se připravoval oběd, si Něťa s klukama zahrál pár her jako: Buldoka, Medvěda a samozřejmě taky tradiční Hutu - tu - tu. Na ražniči jsme použili: mandarínku, jabka, cibuli, kančí steak a klobásu. Myslím, že si nikdo (snad mimo vegetariánů a těch co nemají rádi zdravou cibuli - a to byli asi jen 2, nebo 3 z 9 - nemohl stěžovat na to, že by měli hlad.

Potom jsme se konečně vrhli na dobývání hradu. Pokusili jsme se nepobít okolní turisty, a myslím, že se nám to celkem vedlo. Taky mě docela překvapil dotaz jednoho pána na mou osobu: "To je vaše rodina? To jsou vaše děti !!"

Co já vím, tak mám jenom jednoho Šídla. Ale je fakt, že my Skauti jsme jedna velká rodina.

Potom jsme už žádné velké úrazy neměli, jenom Erik málem dopadl jako Šipková Růženka a Šídlo si málem vyvrtnul kotník.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, kdo se akce zúčastnili. Jmenovitě Dušanovi, Retovi, Komančovi, Erikovi, Šídlovi, turistům a taky všem Vlkům - Něťovi, Honzovi a Káovi. Taky díky vám, co jste nosili na oheň vodu, přikládali, prostě pomáhali a nebylo vám jedno, jak se nám naše společná práce vydař.

Vaše zrádkyně Helča

Šavanské korálkované štíty

Seigo čtenáři BK, tento článek věnuji jedné z velkých aktivit Rady OP a to dokončení unikátního díla – korálkované sněmovní štíty kmene SHAWNEE.

S blížícím se 70. sněmem se rozhodlo, že se pokusíme dodělat chybějící štíty rodu Králíků, Krocánů, Mývalů, Ledňáčků a Koní. A to vše v rozmezí jednoho jediného roku!!!

Připomínám, že za posledních deset let se podařilo dokončit jen 2 štíty a to rodu Viků a Hadů. Jejich dokončení se protahovalo, ale svou kvalitou patří mezi nejkrásnější šavanské štíty.

V archívu kmene jsem vybral kroniku Modré Želvy, nejstaršího zábřežského klanu a našel tam zápis o zhotovení prvního korálkovaného štítu a rozhodl jsem se vám jej předložit na stránkách našeho časopisu.

„Na radě klanu 6.9.1986 nás Mičkinikwa seznámil s novým klanovým štítem. Většina hochů se počtu korálků, kterých bylo odhadováno na 100 000, zalekla, ale hned další den se začalo korálkovat.

První den navlékal náčelník klanu Mičkinikwa, Kotě a Delfin. Nakonec se jim podařilo navléci 1 170 korálků za 3 hodiny a 15 minut.

Nikdo nečekal, že to půjde takto rychle a že nadšení některých bojovníků klanu (Mičkinikwa, Ajagů a Delfín) poznamená rychlost zhotovení tohoto unikátního sněmovního štítu.

Několik postřehů:

- † celkem se korálkovalo 23 dní
- † rekord navlečených korálků na jeden den byl 6 000 (23. září 1986)
- † nejvíce hodin na štítu odpracoval Sachem Mičkinikwa – 27 hodin
- † nejvíce korálků navlékl Mičkinikwa – 18 470 korálků
- † celkem se na práci podílelo 11 korálkovačích maniaků a to: Héna a Héna, Sob (Standa Melichar), Zubr, Harry, Šimpanz, Delfin, Klokan, Kotě, Mičkinikwa a Ajagů
- † rekord navlečených korálků na jeden den drží Harry – 2 800
- † rekord na hodinu Mičkinikwa – 1 000
- † celkem podle údajů bylo navlečeno 50 000 korálků
- † celkem prosezených hodin u štítu bylo 106
- † průměr na 1 hodinu práce byl 471 korálků
- † Sachem Ajagů před odchodem na základní vojenskou službu zhotovil z kůže zadní část štítu a navlékl poslední korálek na štít Modrých Želv

Tímto tato velká akce klanu starších bojovníků kmene skončila. Pro někoho otevřela nové pole působnosti. V dalším období uvidíme, kdo využije zkušenosti k výrobě dalších krásných korálkovaných věcí.“

V dalších letech se na poli korálkovacího umění zábřežských oddílů prosazovali především Sachem Mičkinikwa a Sachem Delfin, který nedlouho po této akci si u ohně Vigilií vybral Lesní jméno Tiskemanis. V roce 1997 nás tento mladý muž navždy opustil a odešel do věčných lovišť na široké pláni, kde vládne velký Manitu.

Pro BK sepsal MIČKINIKWA

Mistr uzlař (1. část)

Jak již víte, blíží se akce, která je zaměřená na uzlování a jmenuje se Mistr uzlař a koná se dne 9. března a je to povinná akce. Nyní si ukážeme pár neznámých uzlů, které jsou jednoduché.

Základní uzly:

Určitě znáte šest základních uzlů, ale někde je uvedeno, že základních uzlů je čtrnáct. Pojdme si ukázat zbylých osm uzlů. Bohužel stránka je malá, takže si ukážeme jen tři uzly, ale v dalším čísle Březové kůry si ukážeme zbytek.

Dřevařská smyčka

Již jméno smyčky napovídá, že se často používá při těžbě dřeva a jeho dopravě, respektive stahování z lesa. Je to nejjednodušší způsob, jak připevnit lano ke kmenu, větvi, trámu potrubí či jiným podobným břemenům. Pozor při tahání musíte smyčku zatěžovat

stejnou silou nebo měnit směr tahání, jinak hrozí, že se smyčka rozváže.

Křížová spojka

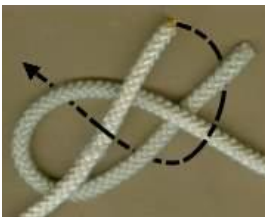
My ji známe pod jménem babský uzel. Jedná se o hojně používaný uzel. Vzhledem k jeho vlastnostem je používán převážně laickou veřejností. V podstatě by neměl být používán na svazování lan, je nespolehlivý, vhodný tak k ovazování balíků. Jeho použití lze doporučit ještě pro zavázání tkaniček od bot, pokud jej doplníte alespoň o jednostranný zámek, aby jej bylo možné snadno rozvázat. Uzel je používán pod různými jmény i v rozličných dekorativních technikách, například drhání (spirálový uzel).

bylo možné snadno rozvázat. Uzel je používán pod různými jmény i v rozličných dekorativních technikách, například drhání (spirálový uzel).

Josefínský uzel

My ho známe pod jménem uzel přátelství. Jedná se o prastarý uzel opředený legendami Vikingů, magií Indů a Číňanů. Lze jej nalézt v ornamentech karolínského doby a byl používán jako heraldická figura. Byl rovněž používán jako knoflíkový uzel a čínští mandaríni jej používali k označení hodnosti. Ozdobný charakter uzlu využívá i drhání. Jako smyčka (dělostřelecký uzel) sloužil k nahození na vlečný hák děla při jeho přetahování na jiné místo. Jako spojka je tento uzel používán i pro velmi silná lana. Existují dvě možnosti, jak naložit s volnými konci. Buď je můžeme nechat a pak se uzel po zatažení hodně "zmuchlá" do takové bambule, která se velmi špatně rozvazuje, nebo můžeme konce přivázat tenčím provazem k sousedícím pevným koncům. Přivázané konce zabrání silnému zatažení uzlu, který se pak lépe rozvazuje.

Béd'a

Neuvěřitelné, ale skutečné..

aneb *rjb se vrací...*

Členové oddílu TROJKA SHAWNEE jsou zvyklí na leccos, to je fakt. Ale to, co naše redakce vypátrala minulý čtvrtek mezi 17.30 a 18.45 (mezi Kouzelnou školkou a Večerníčkem), to NEMÁ OBDOBY!!!

Ze zjištěných faktů mrazí v zádech a poté, co se členové naší redakce celou věc dozvěděli, pochopili, že stojí před největším rozluštěním záhady novodobých dějin. Do našeho oddílu se vetřeli dva supertajní agenti. Agenti byli na naší planetě vysazeni před asi 2 000 lety mimozemšťany. Jejich prvním úkolem bylo ukřížování jakéhosi Ježíše, snad Žida, co prý zadarmo rozdával ryby a tak kazil místním trhovcům prodej. Po celé události naše redakce intenzivně pátrá a bude vás informovat.

Oba agenti jsou geneticky upravení. Díky tomu téměř nestárnou a dokážou mluvit všemi světovými jazyky. Jejich krycí jména jsou Bill (alias Velký Had) a Bob (alias Velký Medvěd).

Ale teď to důležité!!! V roce 1961 se dokonce dostali do blízkosti amerického prezidenta Johna Kennedyho. Jejich tajným úkolem bylo ho ochraňovat!

Bobe, dneska je to nuda. Jak si vede tvůj nový úřad pro odtajňování tajných informací?

Pssst!!! Bille, to je přísně tajná informace!

Dneska je v jídelně na oběd vepřo knedlo zelo!!!

Bezva, vepřo knedlo zelo miluju!!!

Johne, zkrať ten projev a jdeme to sníst. Mám už hlad!

Vážení američané, dovolte abych vám představil dva nové členy své vlády: Billa a Boba. Sedí za mnou a jsou to moc hodní a šikovní hoši.

V americe vše vypadalo nadějně a růžově. Američani se měli dobře, což ale bylo na úkor původních obyvatel, tedy Indiánů. Kennedy je neměl moc v lásce a snažil se jich nějak zbavit. Tato situace však nedala spát milovníku indiánů, jistému Peteru Dragonovi.

Když v roce 1963 prezident Kennedy navštívil americké město Dallas, rozhodl se Peter spáchat na něj atentát.

Prezident v klidu projížděl hlavní třídou Dallasu, hlavního města Texasu. Šéf jeho ochranky, nějaký Steve MelCoch (prý se jedná o prastrýce jednoho našeho současného člena), byl úplně v klidu a usmíval se do objektivů fotografů.

Dneska je fakt pěkně. Kam půjdu večer zapařit? Už vím, dneska zajedu do indiánské rezervace Šavanů a tam si dáme do nosu. Akorát ty Indiány bych už měl někam daleko odstěhovat, líbí se mi jejich týpý...
...a taky bych mohl v Americe zavést povinné nošení bederky...

Čau lidi, závidíte, co? Takovou limuzínu jako my nemáte, co? Tak si trhněte nohou...jedééém...

Steve, nevíš kam by se dali vystěhovat ti zatracení Indiáni? Jejich náčelník Malá Želva mě minulý týden nazval barbarem

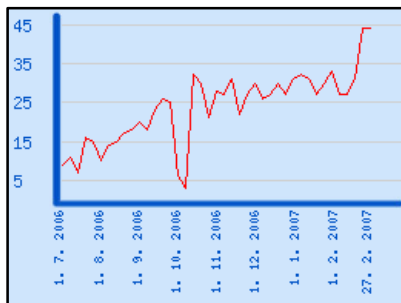
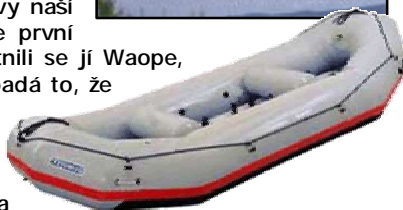
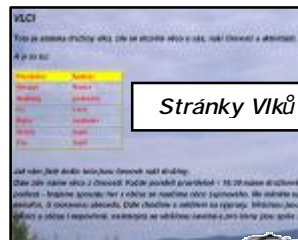
Šéfe, navrhuju vystěhovat Indiány někam daleko mimo civilizaci, kde dávají lišky dobrou noc, nejlépe někam do Evropy. O jednom místě bych věděl. Je to někde na Moravě a je to někde za břehem nějaké řeky...

Budou Indiáni skutečně vystěhováni mimo USA? Podaří se Peteru spáchat atentát na prezidenta? Pokračování příště!!!

Rjb

Co se děje v oddíle

- Ø Oddíl už má nové, osmimetrové typy, ve kterém proběhne 67. sněm. Do něj zbývá už jen pár týdnů a Rada OP usilovně pracuje na jeho přípravě.
- Ø Káňata a Vlci už mají své vlastní webové stránky. Zatím jsou sice ještě v plenkách, ale i tak patří rodovým webmasterům velká pochvala! Věřím, že se Medvědi nenechají zahanbit a brzy také ohromí svět svou stránkou.
- Ø Rádkyně rodu Medvědů Helča přednesl oddílové radě zájem svého rodu udělat si další vlastní rodovou výpravu a to dokonce na víkend. Medvědi si za svojí aktivitu zaslouží pochvalu a věřím, že se podaří v do oddílového programu tuto akci podařit vmčknout a že bude úspěšná.
- Ø V Praze jsem jednal s hospodářským zpravodajem Junáka o možnostech opravy naší klubovny a následně proběhla v Zábřezu první schůzka k této připravované akci. Zúčastnili se jí Waope, Unkas, Laďa, Věrka, Mičkinikwa a já. Vypadá to, že už letos se na klubovně dočkáme velkých změn.
- Ø Condor z brněnské Hvězdy Severu nám nabídl účast na sjíždění řeky Otavy na raftu. Nebude-li se kryt s žádnou oddílovou akcí, bude zařazena do kalendária jako dobrovolná aktivita a bude-li zájem převyšující kapacitu „našeho“ raftu, dostanou za odměnu přednost neaktivnější členové Trojky Shawnee.
- Ø Svojsíkův závod 2007 začne už za dva měsíce. Věřím, že po dvou bronzích z finále ČR neuděláme ani letos ostudu.
- Ø Oddílová rada se brzy sejde, aby sestavila oddílové kalendárium do konce roku. Věřím, že jste na schůzkách plán akcí pořádně probrali a že rádcové budou při sestavování hájit barvy a požadavky svých rodů.
- Ø Stopař, Waope a Tateyopah se byli podívat na skautském countrybále v Rudě nad Moravou. Potkali jsme spoustu skautů a skutek z okolí a Waope vyhrál v tombole lopatu, krumpáč a motyku.
- Ø Tábor se blíží. Jeho délka i místo bude známé v nejbližších týdnech. Určitě začne opět počátkem července, čli na začátek prázdnin si nic neplánujte.
- Ø Oddílové stránky zažívají koncem února rekordní návštěvnost. Během jednoho týdne měly dokonce přes 300 přístupů a nenavštěvují je pouze Šavani, ale i spousta bývalých členů, rodičů a skautů, třeba i ze Slovenska.

Stopař

Zábavné ...

Vzdělávací ... **aktivita Trojky Shawnee**

Sportovní ... **březen, duben 2007**

Netradiční ...

Je tu jaro a s ním i další dobrovolné aktivity. V březnu ještě budeme v klubovně, ale duben už nás vytáhne ven. Mimo další horolezení (nejspíš opět na stěně) totiž vyrazíme na zelenající se trávu zahrát si lakros. Aktivity jsou vybrány přesně podle vaší volby, takže věřím, že se zase budou těšit velkému zájmu.

Většina aktivit bude zase probíhat ve čtvrtek, jsou dobrovolné, ale účast na nich bude solidně bodově ohodnocena! Proto sledujte naše stránky, nástěnku v klubovně a čtete lístečky, které dostáváte od rádců, ať nic nepropásknete. Věřím, že častěji uvidíme i zástupce rodu Medvěďů;

Co vás tedy čeká:

22. března - Poselství Černého rytíře II

Deskovky, Magic, Bang, prostě co hrdlo ráčí. Bude to od 16.00 na klubovně a zase si můžete pozvat své kamarády.

29. března - Kožedělná dílna

Tato aktivita bude pro změnu zaměřena na šikovnost, zručnost a umělecké citění (tak snad dorazí i naše dcery kmene). Budete se moci seznámit se základy práce s kůží a třeba si i něco krásného vyrobit. Hodit se to může na OP "Vyroba si obal na deník nebo kroniku!".

12. dubna - Lakros

Další aktivita docela blízká indiánské tématice, tentokrát ale ryze sportovní. Můžeme tak znovu provětrat své lakrosky.

20. dubna - Horolezení II

Lezení se opět dostalo do výběru akcí, které chcete prožít. Tato aktivita je tedy naplánovaná na pátek, ale toto datum ještě není úplně jisté. Detaily se ale dozvíte včas.

Je toho spousta, tak nesaď doma a přijď! Stopař

Bodové menu

1. Teď se vrátíme o několik desetiletí zpět a podíváme se na dějiny naší země ve 20. století. V období února a března si připomeneme dvě smutné události, které potkaly Československou republiku. Jedna proběhla koncem 30. let a druhá o devět let později. Každý, kdo mi do uzávěrky bodování dá vědět (SMS, mail, ICQ, listek,...), o které události jde a kdy přesně proběhly, obdrží za každou 4 body. Ptejte se, kde to jde.

Kdo si navíc připraví alespoň pětiminutové výpravění o těchto událostech a přednese je na rodovce, obdrží 15 bodů. Každý člen rodu, kde někdo o těchto událostech povídal dostane 4 body. Tyto body pak pošle před uzávěrkou rádce. Na schůzce se tedy dohodněte, kdo by měl zájem. Toto povídání pak stačí přepsat a poslat jako příspěvek do BK, což je dalších 10 bodů!

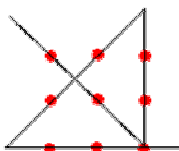

2. Opět proběhne v březnu hodnocení rodových vývěsek, protože jste trochu polevili. Každý člen rodu dostane podle kvility vývěsky maximálně 15 bodů.
3. I v březnu nás čekají dobrovolné aktivity, které jste si vybrali (viz. Stránka o dobrovolných aktivitách v této BK). Za účast na každé z nich je 10 bodů.
4. Stejně jako v minulém měsíci může vaši aktivitu, chování či snahu v rodě ohodnotit rádce. Na každého člena družiny (mimo sebe) má k dispozici 20 bodů. Sám pak opět obdrží 28 bodů. Tyto body pošle Mauglímu opět rádce.
5. A až do sněmu 24. března zůstává prémie za OP zvýšená na 15 bodů. Sněm je skoro tady, takže zaberte!
6. Začátkem března nás čeká tradiční Mistr uzlař a i vaše výsledky na něm se promítnou do bodování. Za každé 1. místo v nějakém uzlu ve

své kategorii budou 4 body, za 2. místo 2 body a za 3. místo jeden bod.

Uzávěrka Javorové nažky (bodování) za měsíc březen je v neděli 1. dubna!

Nakonec ještě ohlédnutí za bodovým menu v únoru. Možnosti získat body za účast na dobrovolných aktivitách využili Netopýr, Lišák, Grizzly, Šmodrch, Běďa, Vláďa a Kája. Patří jim pochvala. Prémii za splněná OP využil ne jeden bojovník a pokud vím, tak nejvíc Běďa, který si splnil hned 6 OP. A pět bodů skautského zákona mi sepsal Drak, Běďa a Něťa, za což jim samozřejmě náleží zasloužených 8 bodů, i když jsem doufal, že se zapojí i členové, kteří mají s desaterem větší potíže (příště rádcové své členy trochu pokopněte).

A poslední úkol byla hádanka. Topinky osmažíte nejrychleji tak, že nejdřív dáte smažit dvě topinky z jedné strany. Po pěti minutách jednu topinku obrátíte, druhou dáte bokem a na pánev dáte smažit třetí topinku. Po dalších pěti minutách je první topinka hotová, na její místo dáte druhou

topinku smažit z druhé strany a třetí topinku otočíte. Po dalších pěti minutách jsou hotové všechny topinky. Celkem tedy 15 minut.

A jak spojit devět bodů čtyřmi čarami aniž byste zvedli tužku z papíru vidíte na obrázku. Jak snadné, jen na to přijít J .

Stopař

VZPOMÍNKA NA TÁBOR

Je tomu již dávno, kdy se na jedné Vánoční nadílce (té poslední J) objevila hra na doplňování shodných přívlastků. Měla úspěch. A tak když už jsem ji držel v rukou...proč ji sem nenapsat? Dobře se bavte J

Jen podotýkám, že normální text byl předem připraven a doplněná jsou slova kurzívou (*ty šísatý*)

Jedno *nejobhospodovatelnější* odpoledne roku 2006 jsme se vydali na *špinavý* tábořiště poblíž *nezničitelných* Štítů. *Divný* Tarzan měl připravenou velkou spoustu *špatných* věcí, které jsme naložili na *hloupý* nákladák a jelo se po *mlčících* cestách až na místo. *Integrovaná* louka nás přivítala jako vždy *pitnou* práci. *Uslintaný* Mlčím a *ohnivý* Cesťák stavěli *javorovou* umývárku, *otrávený* Mičkinikwa stavěl *elektrickou* sprchu a *rychlý* Wablautanaga budoval *světelnou* kuchyň. Druhý den ráno přivezl *mrazivý* autobus ostatní *dřevěné* členy. *Rozmanitý* Stopař byl vedoucí a tak rozdělil *rozmačklou* práci. Taky jsme si udělali *zelenkavé* shinniovky a hráli často *rezavé* shimmy. *Vlasatý* Ká bydlel s *maminčíným* Byčkem v *komunálním* týpí na kraji a měli vždy *motivovaný* pořádek. *Deratizovaného* Davida kouslo do rtu *páchnoucí* hovado a od té doby mu říkáme *dehydrovaný* Ret. *Rajčatovému* Grizzlymu to šlo náramně v *proužkované* kuchyni, i když občas pro samou práci usnul na *kabelové* bedně. Nejvíc to ale s *mrtvou* vařečkou slušelo *zavírované* Helče, která vařila samá *zamilovaná* jídla. *Zkorumpovaný* Drak s Netopýrem byli *křiví* rádci a tak často dávali *královské* rozkazy. Ve *snýtovaném* stanu bydlela ještě *zpomalená* Blanka a *plechové* holky z jižních Čech – *huronská* Laura a *bezhlavá* Natálka. Taky jsme byli na *plyšovém* výletě na *nenasytném* bazéně, kde *stabilizovaný* Šmodrch pořád dělal *zprélámané* potíže a pomáhali mu *vyžvýkaný* Vláda a *zašíváný* Dušan. Taky tam byl *skalpovaný* Komanč, který od rodičů dostal *vypasené* kuře a s ním byl ve stanu i *vychrtlý* Honza. Už trochu míň zlobili *šílení* členové *kvítečkovaných* Kaňat, kterým se říká *šíkovný* Lišák a *pečený* Grizzly. V *tvarůžkovém* stanu bydleli i *obří* Top a *krvavé* Rajče. Ti byli velmi čistotní, protože vyhráli *smetanovou* soutěž v bodování *nabušených* stanů. A to tam s nimi spal i *malý* Tateyopah. *Regenerační* ranní rozcvičky měl na starost *zabijácký* Mlčím a byla to vždycky *zbytečná* dřina. Nejmiň pak zlobil *vousatý* Šídlo a největší bugr dělal naopak *hustý* Mustang, který nechyběl u žádné *kradené* patálie. *Použitý* potok byl ale nejoblíbenějším místem pro *zubaté* vylomeniny. Občas přjel i *měkký* Waope a *nahráný* Mičkinikwa. *Panenský* tábor byl tedy docela povedený a těšíme se na další v *malokvětém* roce 2007.

Sg. Mlčím

Javorová nažka

Javorová nažka - únor 2007								
Přezdívká	Družina	Rodovky	Kroj věci	Docházka	Akce	Dobrovolné aktivity	Body	Pořadí
Netopýr	Vlci	40	40	100% - 15	95	179	369	1
Běďa	Káňata	40	40	100% - 15	94	145	334	2
Drak	Káňata	40	40	100% - 15	95	76	266	3
Lišák	Káňata	40	40	100% - 15	92	52	239	4
Grizzly	Káňata	40	39	100% - 15	93	44	231	5
Vláďa	Káňata	40	39	100% - 15	89	44	227	6
Šmodrch	Káňata	40	23	100% - 15	86	59	223	7
Helča	Medvědi	40	39	100% - 15	90	38	222	8
Dušan	Medvědi	40	32	100% - 15	85	35	207	9
Kája	Káňata	40	35	100% - 15	86	22	198	10
Ret	Medvědi	40	30	100% - 15	80	28	193	11
Komanč	Medvědi	30	29	83%	88	21	168	12
Ká	Vlci	40	38	83%	25	43	146	13
Honza	Vlci	20	9	67%	87	25	141	14
Tomáš	Káňata	30	22	67%	67	15	134	15
Erik	Medvědi	20	18	67%	82	14	134	15
Šídlo	Medvědi	40	24	83%	24	28	116	17
Blanka	Medvědi	20	17	50%	63	7	107	18
Mustang	Vlci	40	32	67%	0	25	97	19
Rajče	Vlci	40	35	67%	0	20	95	20
Top	Vlci	10	10	17%	0	10	30	21
Býček	Vlci	10	10	17%	0	7	27	22
Kutil	Medvědi	10	5	17%	0	7	22	23

Javorový list:

1. Káňata 232 b.
2. Medvědi 147 b.
3. Vlci 130 b.

Mauglí

Stránka zábavy

Nejoblíbenější místo závisláka

To kouzelné slovo počítač. Kolik krásy, půvabů a kouzel si člověk pod tímto slovem představí. Tak jak se počítač zapíná a otvírá, tak by se mělo i otevřít srdce člověka, že také ještě dovede mít někoho rád, že dokáže žít život plným douškem.

Tak jako harddisk, když pracuje, bzučí jako cvrček na jarní louce tak i člověk by se měl projevovat. Když se podívám dovnitř vidím na boku krásný 12cm větrák jak se tak půvabně a rychle točí kolem své osy jako země se otáčí kolem své. Když se poohlídnu kousek stranou vidím třpyt zlatých konektorů z operačních pamětí. Jestli se, ale podíváte z větší vzdálenosti uvidíte jak prach krásně zahaluje součástky počítače jako sněhová peřina

zem. Než, ale odejdete měli by jste se podívat na tu krásnou inspirující grafickou kartu, která je chlazena žebrovým chlazením jak žebra obratlovců. Nejraději se však, ale dívám na monitor a frekvenci 85Hz a s rozlišením 1024 na 768. Pod monitorem se nachází inspirující bílá klávesnice a vedle moderní optická myš. Na počítači nejraději dělám elegantní mapy do Warcraftu 3, je to tak těžké jako dělat v těžební společnosti. Nebo,

když hraji ty půvabné počítačové hry, pálí se mi grafická karta jako když zapomenou mléko na plotně. To všechno pohání můj velmi výkonný procesor, když usilovně pracuje i člověk by měl dát ruku k dílu a obnovovat tu krásnou technologii, tu krásnou chytrou věc.

Jaký ubožák je člověk, který nedokáže poznat krásu počítače, který nevidí jak počítač je tak krásná a chytrá věc, že ulehčuje práci spousty lidem. Člověk pln krásných dojmů si uvědomuje, čím je pro něj počítač, jak je rychlý a tak univerzální. Nikdy bych nechtěl bydlet ve světě kde počítače nejsou a kde ani hukot strojů není.

Béd'a

Obsah tohoto čísla

Slovo šéfredaktora (TATEYOPAH)	2
Slovo Degandawidy (Stopař)	3
Družinová výprava (Netopyr).....	5
Rodová samoobsluha (DRak)	6
Aktivita fantasy (Tarzan).....	7
Bratrstvo bílé stopy (Stopař)	9
Horolezení (TATEYOPAH)	11
Indiánský den (Jestřábek).....	12
Stopa Horského Lva (MIčím)	12
Družinová stránka Káňat (Béd'a).....	13
Družinová stránka Koníků (Tomáš)	14
Stránka Viků (Netopyr)	16
Medvědi (Helča)	17
Šavanské korálkované štíty (MIČKINIKWA).....	18
Mistr uzlař (1. část) (Béd'a)	20
rjb se vrací... (-rjb-)	21
Co se děje v oddíle (Stopař).....	23
Dobrovolné aktivity Trojky Shawnee (Stopař)	24
Bodové menu (Stopař)	25
VZPOMÍNKA NA TÁBOR (MIčím)	26
Javorová nažka (Mauglí)	27
Stránka zábavy (Béd'a)	28
Obsah tohoto čísla	29

Příští redakční rada:	Na kmenové radě
Uzávěrka příštího čísla:	Ve středu 4. dubna 2007
Příští číslo vyjde:	V týdnu od 10. dubna 2007

Březová kůra – časopis skautsko–woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE
Zábřeh
číslo 191, náklad 40 výtisků, vyšlo v březnu 2007
Šéfredaktor: Michal Kraus – TATEYOPAH, Postřelmůvek
kontakty: tel. 732 253 826, e-mail michkraus@gmail.com, ICQ 314 591 472
www.skauting.cz/shawnee
Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!